La costa de Palafrugell (2)

L'espadat des d'on s'alça el far de Sant Sebastià és un dels punts culminants de la Costa Brava. Des d'aquell indret es pot contemplar el mar com una font inesgotable de bellesa. La costa es dibuixa als nostres peus, entre pins, atzavares i ullastres.

El far vigila sota una cúpula de cristall i la tramuntana va escombrant les onades d'esquerra a dreta. Les gavines, mentrestant, semblen estels suspesos entre les roques i l'aigua. Per darrere ens vigilen les pedres nues d'un poblat ibèric i tota una muntanya de propietats privades i camins particulars.

A Llafranc l'ajuntament continua permetent noves edificacions que van malbaratant el paratge. Un petit campanar blanc encara intenta treure el nas entre les cases i la badia llueix com pot, hipotecada parcialment per la presència plúmbia d'un prescindible port esportiu. La platja salpebrada de para-sols acoloreix la primera línia de mar i un altre quiosc, com el de Tamariu, vomita aquí titulars en llengües estrangeres.

Abans de continuar el seu camí, l'aigua s'entreté a les roques arrodonides de Calella. Corbs marins vigilen la platja de les Barques, indiferents a la presència d'un estol de pink flamingos inflables que juguen amb els banyistes. Sota els arcs de les voltes, les taules dels restaurants s'han cruspit ja gairebé tot l'espai dels vianants i qui vulgui estar-se una estona a l'ombra haurà de fer la consumició obligatòria.

Avui, en el santuari de l'havanera sonen provocatius ritmes del pop internacional des dels altaveus dels restaurants i dels bars. Entre esclats d'escuma, les illes Formigues acaben de tancar el paisatge, vora els esculls del cap de Planes i sota uns núvols grassos que s'aixequen pel sud, potser en el mateix indret on aparquen els VIPs per acudir endiumenjats als esdeveniments fastuosos de cap Roig.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/08/02/costa-palafrugell-2/859848.html?utm_source=rss